

Hutba reisu-l-uleme dr. Husejna Kavazovića o izborima u Islamskoj zajednici u Bosni i Hercegovini

30. novembar 2018.
22. rabiu-l-evvel 1440

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

U ime Allaha Milostivog, Samilosnog.

يقول الله تعالى في مُحْكَمِ التَّنْزِيلِ: (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ)
سورة التوبة / 4

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova, Koji nas je Svojom milošću uputio na put zajedništva i ljubavi. Mir i spas neka su na Njegovog posljednjeg poslanika, pouzdanog i povjerljivog Muhammeda, koji je uspostavio jedinstvo dina i ummeta. Salavat neka je na njega, njegovu plemenitu porodicu i uzorite ashabe.

U ovom blagoslovljenom danu se podsjećamo riječi Milostivog:

Zar da od drugih tražite da dobra djela čine, a da pri tome sebe zaboravljate, vi koji Knjigu učite? Zar pouku uzeti nećete? (El-Bekare, 44)

Onoga koga Allah na pravi put uputi – niko u zabludu ne može odvesti, a onoga koga On u zabludi ostavi – niko na pravi put ne može uputiti.

Svjedočimo da je samo Allah Bog i da je Muhammed, a.s., Njegov rob i Njegov Poslanik. On ga je poslao da radosnu vijest donese i da opomene, prije nego što nastupi dan kada ćemo za naše postupke biti pitani.

Milost Božija prema nama je velika, a blagodati neprebrojive. Zato sva zahvala pripada samo Njemu, Silnom i Mudrom.

Draga braćo i sestre.

U ovim danima se prisjećamo rođenja posljednjeg Božijeg poslanika, našeg uzora i miljenika. To su dani u kojima se više podsjećamo na vlastitu obavezanost da slijedimo njegov životni put. Ohrabrio nas je odnos naših ljudi prema plemenitom Poslaniku, a u koji smo se osvjedočili ovih dana. Skoro da nema našeg grada niti sela, a da nije u njemu obilježen mevlud. Ta ljubav nas pokreće i daje nam snagu da, kao i naš Poslanik, bez obzira na sva iskušenja, ustrajemo i ulijeva nam nadu da ćemo, kao i on, voljom Božijom uspjeti.

Ova naša Zajednica počiva na principu podsticanja na dobro i odvratanja od zla. Promovirajući univerzalno dobro, gradimo čvrstu Zajednicu, utemeljenu na vrijednostima posljednje Božije objave. To je naša lađa spasa. Mu'mini su zaštitnici jedni drugih, što potvrđuje 71. ajet sure Et-Tevbe:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

A vjernici i vjernice su zaštitnici jedni drugima: naređuju da se čine dobra djela, a sprječavaju činjenje nevaljalih djela, namaz obavljaju, zekat daju i Allahu i Njegovu Poslaniku pokoravaju. To su oni kojima će se Allah, sigurno, smilovati. Allah je uistinu Silan i Mudar!

Tražiti da se čini dobro, a sprječavati zlo nije bez svojih izazova u današnjem svijetu.

Danas se svijet oko nas i naše društvo pokušavaju održavati na nekom drugom sistemu „vrijednosti“. Sve se više promoviraju individualizam i stavljanje vlastitog interesa ispred zajedničkog. Došli smo u stanje u kojem su najbolji među nama oni koji zlo ne čine, dok su rijetki oni koji se protiv zla javno bore.

Nerijetko je ta nespремnost da se uhvati u koštac s društvenim zlom, čak i u muslimanskoj duhovnosti, dovela do razvoja oblika pobožnosti koji su bili “povučeni u sebe” i isključeni iz društvenih tokova. Poslanik, a.s., podučavao je ashabe:

Vjernik koji se uključuje u društvene tokove (miješa se s ljudima) i strpi se na uvredama kojima bude izložen (zbog promoviranja dobra) bolji je kod Allaha od onoga koji se ne miješa s ljudima i ne strpi se na njihovim uvredama.

U životopisu poznatog ashaba Umejra ibn Habiba nalazi se njegova oporuka sinovima u kojoj ih podučava ovom temeljnom pravilu islamskog aktivizma, gdje im kaže: “Ako neko od vas želi ljude podsticati na dobro, a odvrćati od zla, neka se pripremi na strpljivost i uznemiravanje, čvrsto uvjeren u nagradu kod Allaha, dž.š., za to, jer onaj ko je siguran u Allahovu nagradu neće osjetiti tegobu tih uznemiravanja.”

Nije istinski vjernik onaj koji spasi samo sebe. Biti mu'min znači brinuti zajedničke brige muslimana. Poslanik, a.s., govorio je: *Ko se ne brine o pitanjima muslimana nije od njih.*

Islam se oduvijek živio u zajednici i dokazivao životom s drugima i za druge. Opasno je za jedno društvo da se u njemu proširi sebični individualizam i oportunistički, koji su temelj za svaki konformizam.

Vjernik se ne miri s trenutnim stanjem. On, nošen vjerom, uvijek sanja bolji i pravedniji svijet i uvijek je spreman žrtvovati se kako bi se taj san ostvario.

On u promjenama polazi od sebe. Djela i postupci onoga koji bi da mijenja svijet oko sebe i koji bi da podstiče na dobro, a odvrća od zla, treba da budu u skladu s njegovim riječima.

Uzvišeni Allah nas u Časnoj Knjizi opominje kako se ne bismo zaboravili:

اتَّأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Zar da od drugih tražite da dobra djela čine, a da pri tome sebe zaboravljate, vi koji Knjigu učite? Zar se nećete opametiti? (El-Bekare, 44)

Drugim riječima, svako bi, prvo, trebao ličnim primjerom promovirati dobro, a kloniti se zla, pa tek onda biti njihov zagovornik u javnoj sferi.

Naša ulema nas je učila da bi se čovjek uvijek trebao prvo zagledati u svoje grijehе i propuste, pa tek onda u one koji drugi čine. Na taj način se postaje uzor drugima i samo na taj način se može predvoditi druge u dobru.

Zato naša Zajednica, da bi vršila svoju misiju u društvu, mora biti uzor drugima, a mi koji preuzmemo emanet u njoj moramo svojim primjerom svjedočiti vrijednosti za koje se zalažemo u svojim javnim istupima.

Braćo i sestre.

Iduće sedmice ćemo, voljom Uzvišenog, provesti izbore u našoj Islamskoj zajednici. Prilika je to da i na ovaj način pokažemo svoju predanost Zajednici.

Birat ćemo one najuzoritije među nama da nas predstavljaju u tijelima Islamske zajednice. Birat ćemo one koji su pokazali da brinu našu zajedničku brigu, one koji razumiju Zajednicu i njene probleme, one koji su vjerni islamskoj tradiciji Bošnjaka i čija lojalnost našoj vjeri, Zajednici i Domovini nije upitna.

Naš model organizacije vjerskog života muslimana je jedinstven u svijetu, kao i naše iskustvo življenja islama u Evropi i u sekularnoj državi. U njega se danas zagledaju mnogi i s Istoka i sa Zapada. Naša autonomija, za koju smo se izborili još daleke 1909. godine, koja, između ostalog, podrazumijeva i pravo da slobodno biramo one koji će upravljati našim vjerskim i vakufsko-mearifskim pitanjima, veliko je ostvarenje naših predaka koje ljubomorno čuvamo. Zato i danas trebamo bdjeti nad tom autonomijom, čuvajući Islamsku zajednicu od bilo kakvih političkih ili drugih utjecaja, pogotovo onih iz inostranstva, koji nasreću na našu islamsku tradiciju i koji promoviraju nasilna i isključiva tumačenja islama.

Treba nam mudrosti da prepoznamo najbolje među nama. Rukovodite se u izboru svojom savješću i islamskom odgovornošću. I kao što treba da budete spremni da birate morate biti spremni i da ponesete emanet vjere, ako to Zajednica od vas zatraži.

Našoj Zajednici je potrebno podmlađivanje. Izbori u našim džematima su prilika da mladim ljudima damo priliku da se osjete dijelom Zajednice, te da od starijih uče odgovornost nošenja našeg zajedničkog emaneta.

Velika zasluga za očuvanje islama na ovima prostorima pripada našim majkama i nenama. Kada se na prisustvo vjere u javnom prostoru nije gledalo blagonaklono naše majke i sestre su od svojih domova napravile sigurne kule koje su sačuvale islamski identitet budućih generacija muslimana. Danas, kada uživamo blagodat slobode, treba da prepoznamo potencijal koji se nalazi u pripadnicama naše Zajednice.

Islamska zajednica u Bosni i Hercegovini, kao i institucija reisu-l-uleme, svoj legitimitet crpi iz menšura šejhu-l-islama i posljednjih halifa, koji imaju silsilu sve do hulefai-rašidinina i samog Poslanika, a.s., a taj svoj legitimitet potvrđuje izborima.

Zato vas, draga braćo i sestre, pozivam da izađete na izbore za Islamsku zajednicu i da se uključite u njen rad. Ova naša Zajednica je naše zajedničko dobro i svi na nju polažemo isto pravo, ali imamo i istu odgovornost.

Na kraju, molim Uzvišenog da nam sačuva naše jedinstvo i da nas na Njegovom putu pomogne. Da nam Istinu pokaže kao takvu i da nam podari da je slijedimo, a da nam zabludu pokaže onakvom kakva ona stvarno jeste i da nam pomogne da je se čuvamo.

Gospodaru naš, podaj nam dobro i na ovome i dobro na onome svijetu, i sačuvaj nas patnje u Vatri! (El-Bekare, 201.)

Gospodaru naš, daj nam snage da izdržimo i učini da kao vjernici umremo! (El-A'raf, 126)

Gospodaru naš, ne dopusti srcima našim da skrenu, kada si nam već na pravi put ukazao, i daruj nam Svoju milost; Ti si, uistinu, Onaj koji mnogo daruje! (Ali 'Imran, 8)

Gospodaru naš, mi u ono što Ti objavljuješ vjerujemo i mi poslanika slijedimo, zato nas upiši među vjernike! (Ali 'Imran, 53)